

rettiget til at sige, at dette — man vurderer os nu for saa faa eller saamange, som man vil — er Noget, som i en constitutionel Stat har Betydning for et Ministerium, thi selv om vi vare en lillebitte Minoritet, og selv om Ministeriet daglig maatte bekæmpe os, og bekæmpe os med Dverbevisning og Bitterhed, saa maatte det dog være Ministeriet, saasandt det bestod af gode Statsmænd, om at gjøre, at selv vi, deres Modstandere, desuagtet kunde see paa dem med høi Agtelse og høi Tillid, idet vi bekæmpede dem. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste District (Hall) har anført forskjellige Data i min individuelle Stilling i denne Sag, for at bevise, at der var Mere at forundre sig over i denne min Stilling-end i Ministeriets Holdning eller i min Forundring over Ministeriets Holdning. Jeg kan derom fatte mig meget kort. Han feiler, naar han siger, at det Forslag, jeg idag har erklæret mig for, var noget Nyt eller Noget, man ikke kunde vente, jeg skulde erklære mig for, efterat jeg i sidste Møde havde erklæret mig for det, som denne gang ikke er stillet og dengang end ikke kom under Votering (Hall: Det er en Misforstaaelse!); men der er ingen Modsigelse deri, thi det ligger hiint Forslag saa nært, nærmere end noget andet — det er idetmindste min Dverbevisning og Formandens trykte Anskuelse. —; det, som er forelagt idag, er det, som derefter fortrinnsviis burde antages, og som navnlig fortrinnsviis burde være anbefalet af et virkeligt statsmandsdygtigt Ministerium (Sponneck: Nei!). Der er sagt, at jeg har doleret over Ministeriets Forslag paa det første Stadium, fordi det gav en ligelig Erstatning; jeg studsede derved. (Hall: Ja, men jeg har heller ikke sagt det.) Jo! (Hall: Nei! det er aldeles vist, at jeg ikke sagde det, thi jeg læste Ordene op af Rigsdagsstidenden, hvor der staaer, at det gav alt for rigelig Erstatning og gav det til alt Hartzkorn). Ja, isaafald falder det bort, men jeg vil dog bemærke, at der heller ingen Modsigelse er i at finde, at det Udkaft, hvorom der var Tale, gav en for rigelig Erstatning, thi det gav $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente og $\frac{1}{2}$ pCt. Amortisation, men det, jeg har staaet paa, gav ingen Amortisation, 3 pCt. Rente og derhos en

politisk vigtig Revision bagefter af Thinget selv. Imidlertid, jeg skal være meget langtfra at opholde disse Forhandlinger længe; jeg maa tilstaae, det er mig til en vis Grad hjært, mindre at bære Ansvar for det, som nu er blevet Lov, end jeg vilde have havt at bære, dersom jeg var bleven i Majoritet. I ethvert Tilfælde, om ogsaa det, som maatte virkeligt og nærmest have motiveret Ministeriets Dværgtræden, maatte have været Noget, vi alle hidtil endnu ikke ret kjende, saa vil jeg dog sige Saameget, at det vil gaae med det, som med anden Modgang, man har i denne Verden, at det vel skal vise sig, at det, langt fra at trykke ned, virkelig styrker og samler.

Formanden: Listen over Medlemmerne, som begjærede Afslutning, er nu bleven corrigeret; de ere følgende: With, Gram, Heggelund, Linnemann, Boserup, L. Hansen, Wegener, Fuglede, Skau, Marchmann, L. A. Hansen, Usting, Wilkens, Damgaard, Poulsen, F. A. Hansen, R. Sørensen, Jørgensen, C. H. Hansen, J. Christensen, Grundtvig, C. Larsen, Grønberg, Mørgaard, Schroll, Schøler, Clausager og J. Knudsen. Jeg skal for Afstemningen bemærke, at der er saamange Talere indtegnede, og selve Voteringen over Loven vil medtage saa lang Tid, at hvis Afslutningen ikke vedtages, saa vil jeg udsætte den videre Forhandling til i Morgen.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutning af Forhandlingen vedtagen med 58 Stemmer mod 18.

Formanden; Der staaer saaledes nu kun tilbage at sætte Lovforslaget i sin Heelhed under Afstemning. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa en Trykfeil, som jeg dog ikke har nogen Betænkelse ved at bede rettet, da det kun er i Citatet af den i Gaar her vedtagne Lov; det er nemlig i Slutningen af § 3, hvor der staaer, „om Fordelingen af Bederlaget herfor“, hvilket skal være „om Fordeling af Bederlaget herfor.“